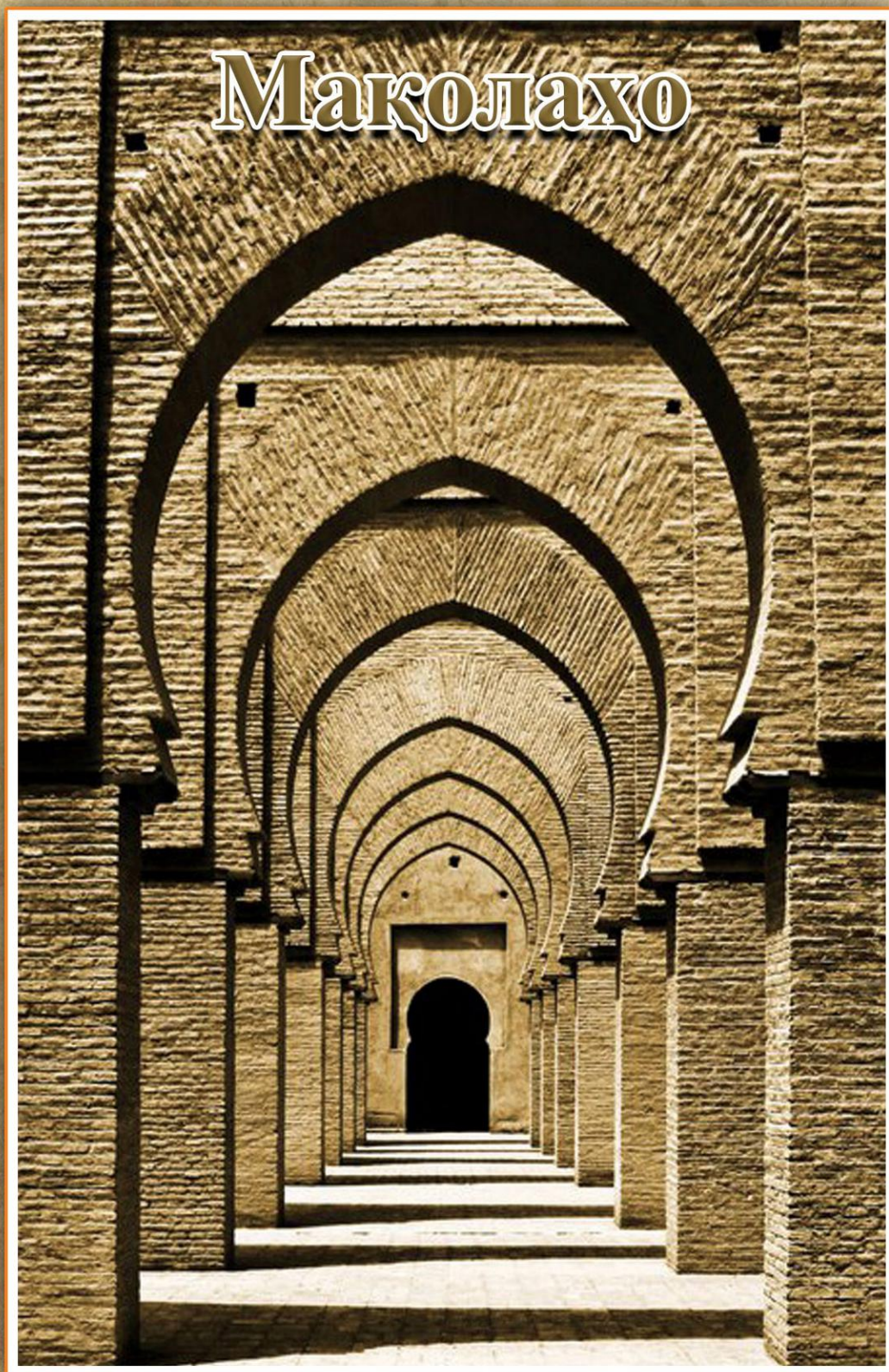

Мақолаҳо

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Мақола

Фачри содиқ пас аз ғурубӣ ғамнок ва тӯлонӣ; Ёддоште бар китоби <<Бозгашт ба Ислом>> асари Мансури Ҳошими Хуросонӣ

Мавзӯи мақола:

Фачри содиқ пас аз ғурубӣ ғамнок ва тӯлонӣ; Ёддоште бар китоби <<Бозгашт ба Ислом>> асари Мансури Ҳошими Хуросонӣ

Нависандаи мақола:

Дуктур Карим Муҳаммадзода

Тавачҷух: Дидгоҳи дарҷ шуда дидгоҳи ирсолии яке аз қорбарон аст ва лузуман дидгоҳи ин дафтар маҳсуб намешавад.

Фачри содиқ пас аз ғурубӣ ғамнок ва тӯлонӣ; Ёддоште бар китоби <<Бозгашт ба Ислон>> асари Мансури Ҳошими Хуросонӣ

Чанд моҳи пеш китобе бо унвони <<Бозгашт ба Ислон>> навиштаи аллома <<Мансури Ҳошими Хуросонӣ>> аз сӯй фардӣ ношинос ба дастам расид. Ў аз ман хост то ин китобро бо диққат ва ҳавсалаи кофӣ мутолиъа кунам ва онро мавриди баррасӣ ва воқоии укалоӣ қарор диҳам. Аммо бо таваҷҷуҳ ба инки дар тӯли ҳафта маҷалот ва китобҳои мушобеҳе аз ин даст, бисёр ба даст мерасид ибтидо тасаввур кардам ки ин китоб бо таваҷҷуҳ ба номи сода ва зоҳири бе таколифе ки дорад, асари маъмули ва ғайри қобили эътиност, аммо пас аз фароғате ки ҳосил шуд, шурӯъ ба варақ задани он намудам ва чанд саҳифае аз онро мутолеъа кардам ва ало ғами таваккуе ки доштам, онро бештар мутафовит ва амиқтар аз чизе ёфтам ки мепиндоштам ва ончунон маҷзуб ва даргири мабоҳиси дақиқ ва мабонии чолишбарангези он шудам ки гузари замонро эҳсос накардам. Замоне ки ба худ омадам дигар бахши қобили таваҷҷуҳе аз китобро мутолеъа кардам ва абвоби маърифатӣ чадиде пеши руям гушуда шудааст суъолоти бепосуи бисёре дар баробари худ меёбам; Чароки мабонии амиқ ва таъаммул барангези он аз як сӯ қомилан мустанад ва маъқул менамуд ва аз сӯи дигар тафовутҳои боризе бо қироъати ройиҷ ва пешфарзҳои бунёдини фарҳангӣ ва маърифатии ман ва ҷомеаам дошт. Пас аз мудате

Фачри содиқ пас аз ғурубӣ ғамнок ва тӯлонӣ; Ёддоште бар китоби <<Бозгашт ба Ислому>> асари Мансури Ҳошимии Хӯросонӣ

баррасӣ ба ин натиҷа расидам ки бо асарӣ хос ва бисёр мутафовит ва на аз чинси соири китобхое ки то кунун хондаам, мувоҷе ҳастам ва аз ҳамин рӯ бояд эҳтимоми вежае дар мутолиъаи он дошта бошам то дақиқан дарёбам ки аз чи синх мегӯяд ва чи пуштувонаи ақлӣ ва шаръӣ дорад. Лизо дарбораи мавзӯот ва мабоҳиси он ба таъаммуқ пардохтам ва бар рӯй ин китоб тамаркуз кардам.

Аммо фориғ аз мухтаво ва дарунмояи китоб, нуқтае ки бархӣ аз мунтақидони ин китоб бар рӯй он таъкид доранд, ношинос ва ё ба таъбири беҳтар гумном будани нависандаи он аст; Ба ин маъно ки биографӣ ва савобиқи ӯ барои онон маълум нест ва ё масалан таҳсилот ва асотиди ӯ барояшон маҷхул аст. Хулоса онон мӯътақиданд ки чунин китобе ки нависандаи онро намушоянд мӯътабар ва қобили итминон нест; Зеро танҳо дар сурате метавонанд ба матолиб ва мазомини як китоб итминон кунанд ки нависандаи он барояшон комилан шинохта шуда ва маълум бошад. Агарчи чунин истидлоле имрӯз дар ҷомеа бисёр ройиҷ ва марсум аст, аммо ба ҳуҷҷат медеҳам ки ҳар амри ройиҷе саҳиҳ нест ва ҳар расм ва ривоче маъноӣ саҳиҳи ақлӣ ё шаръӣ надорад. Бал комилан рӯшан аст ки ҳақиқат ё эътибори як гуфта ё навишта ҳаргиз иртиботи маъқул ва маълуме бо шахсияти ӯяндаи он надорад, магар дар мавриди авлиёи маъсуми Худованд ки бетартиб гуфта ё навиштаи хато аз онон содир намушояд. Аммо сойири мардум ҳар андоза ки маъруф ё соҳиби ном бошанд, хатоҳои бисёре аз онон сар мезанад ва шӯҳрат ва шинохта будани онон монеъ аз он намегардад. Ба илова, адами шӯҳрат ё гумном будани як нафар ба маъноӣ гумроҳии ӯ аз сироти мустақим ва ғалат будани суҳанонаш нест. Аз ҳамин рӯ, чунин шубҳа ва ибҳоме дарбораи ин китоб ҳаргиз барои ман матраҳ набуд ва бо худ гуфтам агарчи нависандаи ин китобро намушоям ва китоби дигар аз ӯ нахондаам, аммо беш аз онки ҳувиёт ва кистии ӯ аҳаммият дошта бошад, чизе ки мегӯяд аҳаммит дорад. Балки фаротар аз ин, метавон гуфт маърифатӣ аслии ӯ суҳанон ва бурҳони ӯст; Чароки мефармоям: «المرء مخبوء تحت لسانه» ва низ гуфтаанд: «أنظر إلى ما قال ولا تنظر إلى من قال».

Дар ҳар ҳол, тамоми саъйи худро кардам ки бидуни ҳеҷгуна

Фачри содиқ пас аз ғурубӣ ғамнок ва тӯлонӣ; Ёддоште бар китоби <<Бозгашт ба Ислом>> асари Мансури Ҳошимии Хуросонӣ

﴿فَبَشِّرْ عِبَادَ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾
 пешдовариин ачулонае ва ба ҳукми ояӣ шарифа китобро ба сурати комил мутолиъа кунам ва агар сухани ҳаққе дар он меёфтам бипазирам ва табъан сухани ботили онро рад намоям. Ба ин тартиб, авқоти қобили таваҷҷуҳе аз чанд рӯзи кории худро сирф мутолиъаи дақиқ ва амиқи китоби <<Бозгашт ба Ислом>> кардам ва аз онҷо ки мабонӣ ва мазомини ин китоб ба сурати бесобиқае бароям муҳим ва шоёни таваҷҷуҳ буд, вақте восаъеро барои он ихтисос додам ва то ҳамин имрӯз ки чанд моҳе аз итмоми мутолиъаи китоб мегузарад, Худовандро ҳамвора шкур мегузорам ки тавфиқ ёфтам ки чунин вақтеро барои мутолиъаи он ихтисос диҳам; Чароки мутолиъаи ин китоби амиқ ва хонданӣ, маъорифи нобепиромуни ҳақиқати Исломи ба ман мунтақил намуд ва манро аз ҳобӣ гарон ки пеш аз ин тамоми зиндагиамро фарогирифта буд, бедор кард; Чароки бидуни ағроки ин китоб на сирфан дар мақоми шиър ва калишапардозӣ, балки дар мақоми амал ва ба сурати комилан айнӣ беҳтарин тариқаро барои бозгашт ба Исломи ҳолис ва комил муъаррифӣ мекунад ва ҳақоики амиқ ва ормонҳои асли Исломо ба ҳубӣ ба намоиш мегузорад. Нависандаи донишманд ва фозили ин асари арзишманд, аз мабодӣ ва бунёдиҳои мусаллами ақлӣ ва шаръӣ мабоҳиси худро шуруъ мекунад ва бо ибтидоитарин масъалаи маърифатӣ яъне шинохти ҳақиқат, меъёр ва мавонеъи он сафари маърифатии хешро оғоз менамояд. Ба ақидаи ӯ, решаи бисёрӣ аз ноҳанҷориҳо ва нобасомониҳои уммати Ислом, аз ихтилоф ва ташаттути мусалмонон дар шинохти Ислом нашъат мегирад ва ин зарурати таъйини меъёри воҳиде барои шинохти Исломо исбот мекунад то мусалмонон дар сояи ин шинохти воҳид ба тафохум ва иттиҳоди ростин даст ёбанд. Дар идомаи ин сафари маърифатӣ зина ба зина ба суди худ идома медиҳад ва бо таъя бар ақли салим ва ҳукми яқинии шаръӣ, зимни таъйини зарурати бозгашт ба Ислом ва иқомаи он дар сартосари ҷаҳон, ба ковишӣ амиқ ва бунёдин дарбораи мавонеъи амалии ин ҳаракати муборак дар тӯли тарихи Ислом мепардозад. Ҳамчунин эшон дар баҳши поёнӣ китоби хеш, бо истинод ба яқиниёт ва мусалламоти шариъат ва низ баҳрагирӣ аз манобеи асли ва дастаи аввали Иломӣ, ҳақоики амиқ ва маъорифи

Фачри содиқ пас аз ғурубӣ ғамнок ва тӯлонӣ; Ёддоште бар китоби <<Бозгашт ба Ислом>> асари Мансури Ҳошимии Хуросонӣ

бебадиле дарбораи ақойид ва аҳкоми Ислом ироъа мекунад, то ҷойе ки хонандаро ба ҷаҳл ва ғафлати хеш аз ҳақиқати мактуми Ислом мӯътариф месозад; Хонандае ки ҳар чанд мумкин аст дар ибтидо бо бархӣ мабоҳис ва мабонии китоб мувофиқ набошад, аммо дар идома ва имтидои ин сафари маънавӣ ва маърифатӣ, ёроии муқобила дар баробари итқон ва истеҳкоми мабонии аслии китобро дар худ намебинанд ва дилили қотеъӣ бар радди мабонии он аз китоби Худо ва суннати мутавотири Паёмбар намеёбанд то ба он истедлол кунад ва адами мувофиқати хешро вачоҳат бахшад, ин аз он рӯст ки яке аз хасоъиси мунҳасир ба фарди ин асар, таъкиди вежа ва мукаррари муъаллифи нобиғаи он бар лузumi яқинӣ будани шинохт ва истинод ба яқиниёт аст. Ба ҳамин хотир аст ки мабонии китоби <<Бозгашт ба Ислом>> ҳамагӣ қатъӣ ва мубтанӣ бар яқиниёт ва мусалламоти Исломӣ аст ва лизо дар ҷо ҷои китоб, ҷуз умури яқинӣ мабнои истедлоли қарор нагирифтааст ва бо таваҷҷу ба мавзӯи хатир ва сарнавитсози он, ба ҷуръат метавон гуфт чунин асарӣ, комилан бесобиқа ва дар ҳоли ҳозир беназир аст ва нишони аз илми фаровон ва тасаллут ва ашрофи муъаллифи донишманди он ба манобеъи мӯътабари Исломӣ дорад.

Аммо рӯшан аст ки нидои бозгашт ба Ислом агарчи аввалин боре нест ки аз сӯй шахсе дар ҷаҳони Ислом матраҳ мешавад ва ба гӯши мусалмонон мерасад ва ба ҳубӣ медонем ки бисёрӣ аз гурӯҳҳои Исломӣ хусусан гурӯҳҳои салафӣ ва муддаъиёни бозгашт ба суннати салафи солеҳ, то кунун сухан аз ин ормони муқаддас ба миён овардаанд ва муддаъии тарҳи роҳи ҳалле барои найли ба он шудаанд, аммо беш аз ҳар чиз натоӣҷ ва табаъоти нохушоянд ва ногузири чунин даъватҳое дар мақоми амал ва аз сӯй дигар мабонии суст ва заннии онон дар мақоми назар, нишон дод ки хоста ё нохоста дар иддаъи худ содиқ набудаанд ва на танҳо авзоъи ҷаҳони Исломро беҳбуд набахшидаанд, балки бар ваҳомати авзоъи он афзудаанд ва ҷараёнҳои тунд ва ифротӣ ва муҳофизакор ва вопасгароро дар домани худ парваридаанд. Аммо эътиқоди ман бар он аст ки китоби арзишманди <<Бозгашт ба Ислом>> асари муъаллифи донишмад, Мансури Ҳошимии Хуросонӣ, аввалин нидои содиқ ва даъвати ҳақи як мусалони огоҳ ва рӯшанзамир ба сӯй Исломи холис аст ва

Фачри содиқ пас аз ғурубӣ ғамнок ва тӯлонӣ; Ёддоште бар китоби <<Бозгашт ба Ислом>> асари Мансури Ҳошимии Хуросонӣ

метавон онро аввалин талиъаи субҳи содиқ пас аз ғуруби ғамангез ва тӯлонии Ислом ва навидбахши асрӣ нав барои уммати Исломӣ ба шумор овард.

Бо нахзати
«Бозгашт ба Ислом»
ошно шавед.

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Дар ин ҷаҳон

Сайти Facebook

Сайти Google Plus

Сайти Telegram